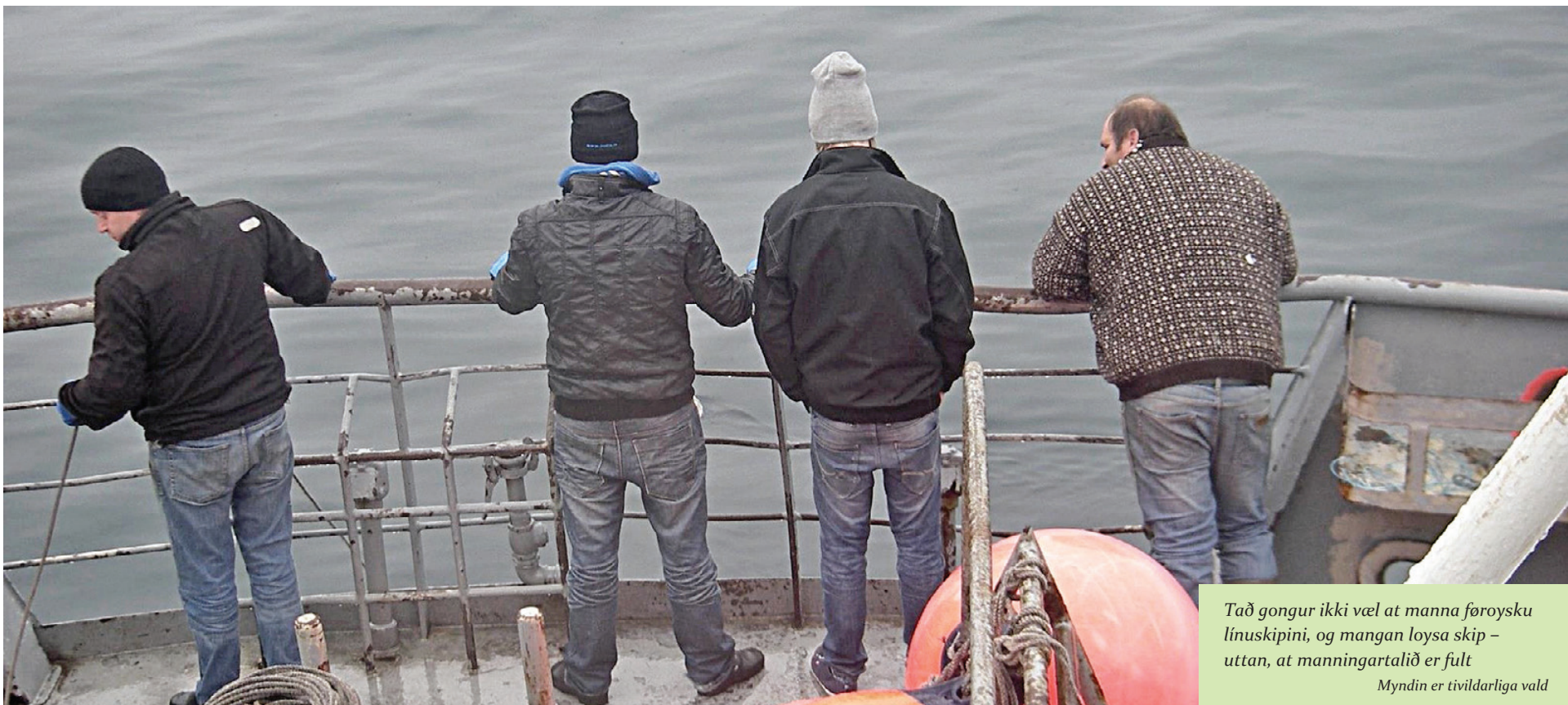

Tað gongur ikki væl at manna føroysku línuskipini, og mangan loysa skip –
uttan, at manningartalið er fult

Myndin er tívildarlíga vald

LÍNUSKIPAFLOTANUM VANTAR 20-30 MANS

– EG TRÚGVI, AT FØROYSKI LÍNUFLOTIN HEVUR BRÚK FYRI UMLEIÐ 20-30 ÚTLENDINGUM AFTRAT, UM SKIPINI SKULU SIGLA VIÐ FULLUM MANNINGARTALI ALT ÁRIÐ – EISINI Í TÍ TÍÐINI, TÁ TEIR ÚTLENDINGAR, SUM NÚ ERU PARTUR AV FØROYSKA LÍNUSKIPAFLOTANUM, ERU Í EGNUM LANDI OG HALDA FRÍ, SIGUR LÍNUSKIPAREIÐARI

Vilmund Jacobsen

Tað gongur ikki væl at manna línuskipini, tó at hetta árið helst man fara at roynast sum eitt av teimum frægu síðan 2008. Skipini mangla javnan fólk og loysa ikki fullmannað.

Arbeðsloysi á landi er lítið, og eftirspurningur er eftir røskum arbeidsmonnum.

At línumenn ofta eisini eru handaligir og duga væl at arbeiða ger, at fleiri fáa tilboð frá arbeiðstakarum á landi um arbeiði.

Ikki minst byggivinnuni vantar fólk, og tí fáa menn tilboð um ymiskt forskallings- og byggjarbeiði, umframt at nakrir hava stóra koyrikortið og fáa møguleikan at koyra lastbil ella onkra maskinu.

Sosialurin hevur skift orð við stýrimann, sum siglir við línuskipi og loysir av sum skipari. Hann sigur, at hjá teimum gongur ikki væl at manna skipið til hvønn túrin, og tað er ikki so sjáldan, at loyst verður uttan fult manningartal. Í aðrar mátar missa teir, sum eru við skipinum, inntøku, tí tað kann taka tíð at leita eftir fólki.

– Vit hava nakrar útlendingar umborð. Tað riggar væl, men tá hesir fara heim at halda frí, serliga um jólini og um summarið, eru teir gjarna burtur í nakrar vikur. Tá kann tað vera rættiliga trupult at manna skipið.

Sosialurin hevur eisini skift orð við línuskipareidara, sum eigur og rekur meira enn tað eina línuskipið.

Hann sigur tað sama. Teir hava eisini nakrar útlendingar umborð, og høvdu teir

ikki havt tað, er spurningurin, um teir yvirhøvur høvdu loyst skipini.

– Skulu vit hava fólk úr ES, skulu vit sum reiðari fyrst vera tað, sum rópt verður »forhondsgóðkendir«. Ein slík góðkenning er ikki trupult at fáa, men tá tú ert vorðin forhondsgóðkendur, er tað ikki bara sum at siga tað hjá einum einstøkum reiðarí at fara út í ES at leita eftir fólki.

Reiðarin vísir á, at treytirnar eru øðrvísi, tá manning kemur úr norðurlondum, tí norðurlond eru at rokna sum ein arbeiðsmarknaður.

GENERÉLLUR TRUPULLEIKI

Línuskipini eru ymiskt fyrri, og soleiðis eru eisini manningarhýrurnar eitt sindur ymiskar frá skipi til skip.

Nøkur línuskip eru á ísfiskaveiði, og nøkur eru farin at frysta. Hetta ger, at veiðimøguleikarnir eisini gerast ymiskir.

Fyrst í hesum árinu fóru trý frystilínuskip yvir á Flemish Kap at fiska av føroysku toskakvotuni har yvir, og stutt eftir loysti eisini eitt ísfiskalínuskip.

Tó at long sigling er á hesar leiðir, og tey fyrstu skipini rendu seg í hervilig lágtrýst á veg yvir á Flemish Kap, fingur øll skipini, sum fóru á hesa longu leið, hampilgar túrar.

Reiðarin vísir á, at tað er trupult frammanundan at siga júst, hvørji línuskip eru ringast fyrri við fólki, og hetta hongur ikki neyðturviliga saman við ymisku veiðimøguleikunum, ið skipini hava.

– Nøkur skip hava havt støðugari manning enn onnur, men knappliga verða eisini hesi skipini rakt av manningartroti. Tí er trupult

at siga, hvør hevur tað betri - ella verri - enn annar í so máta. Eg vil siga, at manningartrupulleikin umborð á línuskipum meira er generellur, og hetta er ikki ein lítil trupulleiki.

Línuskipareiðarin heldur, at ein stórus trupulleiki hjá línuflothanum er, at tað eru ov fáir línumenn eftir í Føroyum.

– Tá so arbeiðsloysi er lítið, og brúk er fyrri røskum monnum uppi á landi, ið duga til hendurnar, stendur verulig á hjá línuflothanum at halda upp á fólkið.

OKKURT MÁ GERAST

Nú samráðingar hava verið millum Fiskimannafelagið og Reiðarafelagið, hevur hesin spurningur eftir hvat skilst eisini verið umrøddur.

– Hvat kann gerast fyrri at gera tað meira attraktivt hjá monnum at sigla við línuskipi, og hvør leið kann gangast?

Bæði reiðarar og fiskimenn ásanna, at støðan er ikki haldbar, tí við verandi gongd kann tað gerast trupult at varðveita línuskipaflothan, sum hóast alt hevur nógv sjófólk knýtt at sær.

– Hetta er so sanniliga eisini ein spurningur um at varðveita føroysk arbeiðspláss á sjónum og føroyska ekspertisu innan línufiskiskap.

Línuskipareiðarin heldur, at ein gongd leið kanska kundi verið, at menn fingur høvi at mynstra fyrri meira enn ein túr í senn, soleiðis at trupulleikin við manningartali ikki gerst átrokandi túr fyrri túr, ið er tyngjandi fyrri skipabólkin.

– At minstalønin nú hækkar upp í 1000 krónur fyrri hvønn mynstraðan dag á sjónum,

kann so eisini verið við til at gera umstøðurnar hjá línumonnum nakað betri.

Neyðugt verður, heldur reiðarin, at bólkurin línuskip á ein ella annan hátt fær onkra serskipan, sum kann gera umstøðurnar hjá manning og reiðarii tryggari og betri - ikki minst, nú kappingin við størvini á landi er vorðin so stór.

Hann heldur, at ein gongd leið kundi verið at tryggjað línumonnum eina minimums mánaðarløn, og hann vónar, at tað fer at gera mun, nú inntøkuþryggin verður styrkt.

– Veðrið hevur verið ógvuliga ólagaligt í vetur, og hetta hevur gjørt, at nógvir mistir dagar hava verið við ongari inntøku - ei heldur inntøkuþrygd - hjá línumonnum. Øll hava brúk fyrri eini støðugari inntøku og einum tryggum grundarlag, og spurningurin er, hvussu ein slík skipan best kann tryggast okkara línumonnum.

20-30 MANS

Línuskipareiðarin heldur, at ein gongd leið, tá ræður um útlenska manning til føroysk línuskip, kundi verið, at reiðaríni leitaðu í felag eftir fólki í útlandinum.

– Eg trúgvi, at føroyski línuflothan hevur brúk fyrri umleið 20-30 útlendingum aftrat, um skipini skulu sigla við fullum manningartali alt árið - eisini í tí tíðini, tá teir útlendingar, sum nú eru partur av føroyska línuskipaflothanum, eru í egnum landi og halda frí, sigur reiðarin.